ISSN 0239-846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 23 listopada 2000 r. Nr 108

Poz.: **TREŚĆ:**

UCHWAŁY RADY GMINY SOMONINO:

702 — Nr 135/XVI/2000 z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy siedliskowej, obejmującego działkę nr 231/3 położoną we wsi Rybaki 1725

703 — Nr 136/XVI/2000 z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część obszaru działki nr 231 położonej we wsi Somonino 1726

704 — Nr 137/XVI/2000 z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar części działki nr 167/2, działek nr 233/7 i 233/8 oraz części działki nr 228/2 położonych we wsi Raty 1726

ZARZĄDZENIA PORZĄDKOWE DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI:

705 — Nr 4 z dnia 7 sierpnia 2000 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia na obszarze morskich portów i przystani leżących w zakresie właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni 1728

706 — Nr 5 z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych 1733

UCHWAŁA RADY GMINY PARCHOWO

707 — Nr 108/XXI/2000 z dnia 5 września 2000 r. w sprawie uchwalenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Parchowo dotyczącego terenów położonych w obrębie wsi Żukówko 1743

702

UCHWAŁA Nr 135/XVI/2000
Rady Gminy Somonino
z dnia 3 lutego 2000 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy siedliskowej, obejmującego działkę nr 231/3 położoną we wsi Rybaki.

Na podstawie art. 7-11, art. 18 ust. 3, art. 25, art. 26-29 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm.: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r., Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775), na wniosek Zarządu Gminy Somonino Rada Gminy Somonino uchwala, co następuje:

§ 1

Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino, zatwierdzonego uchwałą Nr IX/33/89 Gminnej Rady Narodowej w Somoninie z dnia 26 września 1989 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 24, poz. 172, z 1991 r. Nr 5, poz. 33 § 1 pkt 2 ze zmianami z 1991 r. Nr 19, poz. 135 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 93) wprowadza się następującą zmianę:

1. Fragment terenu przeznaczonego w powyższym planie na cele upraw polowych oznaczonego symbolem RP, obejmujący działkę nr 231/13 we wsi Rybaki o pow. ok. 1,08 ha, przeznacza się pod lokalizację siedliska.

1.1. Szczegółowe ustalenia przeznaczenia dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi są następujące:
MR – przeznacza się na cele lokalizacji siedliska rolniczego.
Powierzchnia zabudowy nie więcej niż 25% pow. całkowitej działki.
Należy przeznaczyć 15% pow. działki na zadrzewienia, zakrzewienia trawniki i zieleńce. Gabaryty budynków – 1,5 kondygnacji, nie więcej niż 10 m od najniżej położonego narożnika do kalenicy. Zabudowa ukształtowana w formie zagrody wielobudynkowej. Dachy spadziste o kącie nachylenia połaci 22°-45°. Architektura winna zawierać elementy architektury regionalnej. Linie zabudowy jak na rys. planu: 5,0 m – 18,0 m od granic działki oraz 2,0 m od linii energetycznej niskiego napięcia.

1.2. Zasady obsługi komunikacyjnej.
Dojazd do lokalizacji z drogi wiejskiej o numerze ewidencyjnym 226 oraz 231/5.

1.3. Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:
— zaopatrzenie w wodę – docelowo z wodociągu wiejskiego na warunkach określonych przez użytkownika sieci,
— odprowadzenie ścieków do przydomowej oczyszczalni ścieków z drenażem rozsączającym,
— zaopatrzenie w ciepło indywidualnie z wykorzystaniem niskoemisyjnego źródła ciepła,
— zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci NN i SN na warunkach określonych przez użytkownika sieci,
— usuwanie odpadów stałych – odpady należy segregować według grup asortymentowych i winny być zagospodarowywane przez specjalistyczne przedsiębiorstwo,
— odprowadzenie wód opadowych z – powierzchniowo do gruntu w granicach własnej działki.

§ 2

Integralną częścią uchwały jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy siedliskowej na działce nr 231/3 we wsi Rybaki w gminie Somonino w skali 1:500.
Na rysunku planu zastosowano następujące oznaczenia:
a) linie rozgraniczające tereny o różnej funkcji,
b) nieprzekraczalne linie zabudowy.

§ 3

Ustala się stawkę procentową służącą do naliczenia opłaty z tytułu wzrostu wartości terenu przeznaczonego pod zabudowę na 30 %.

§ 4

Zobowiązuje się Zarząd Gminy do:
1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Pomorskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku w celu ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego,
2) umieszczenia odpisu niniejszej uchwały na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Somoninie,
3) umożliwienia zainteresowanym osobom wglądu do dokumentów przedstawiających zmianę w planie i wydawania z tych dokumentów na wniosek zainteresowanych, potrzebnych im wyrysów i wypisów na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym,
4) należytego uwidocznienia na rysunku oraz w tekście planu wymienionego w § 1 zmiany wprowadzonej do niego niniejszą uchwałą.

§ 5

We fragmencie objętym granicami niniejszej zmiany planu, traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino wraz z późniejszymi zmianami wymienionymi w § 1.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem § 4 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Gminy Somonino
J. Hudela

703

UCHWAŁA Nr 136/XVI/2000
Rady Gminy Somonino
z dnia 3 lutego 2000 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar działki nr 231 położonej we wsi Somonino.

Na podstawie art. 7-11, art. 18 ust. 3, art. 25, art. 26-29 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm.: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r., Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775), na wniosek Zarządu Gminy Somonino Rada Gminy Somonino uchwala, co następuje:

§ 1

Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino, zatwierdzonego uchwałą Nr IX/33/89 Gminnej Rady Narodowej w Somoninie z dnia 26 września 1989 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 24, poz. 172, z 1991 r. Nr 5, poz. 33 § 1 pkt 2 i Nr 19, poz. 135 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 93) oraz do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego wsi Somonino zatwierdzonego uchwałą Nr XVII/54/86 Gminnej Rady Narodowej w Somoninie z dnia 24 listopada 1986 r. (Dz. Urz. Woj. Gd z 1987 r. Nr 7, poz. 48,z 1991 r. Nr 5, poz. 33 § 1 pkt 1 i z 1991 r. Nr 19, poz. 135, Nr 17, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:
1. Fragment terenu przeznaczonego w powyższym planie na cele zabudowy mieszkaniowej obejmujący część działki 231 we wsi Somonino o pow. ok. 0,01 ha, przeznacza się na cele urządzeń infrastruktury technicznej – przepompownia ścieków.

1.1. Szczegółowe ustalenia przeznaczenia dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi są następujące:
Ps – przeznacza się na cele urządzeń infrastruktury technicznej – przepompownia ścieków o wydajności 25,0 m^3/h.
Należy wykluczyć możliwość przelewów awaryjnych do cieku.
W projekcie budowlanym przepompowni należy określić poziom wielkiej wody rzeki Raduni.
— Zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci NN i SN na podstawie warunków określonych przez użytkownika sieci
— Należy zapewnić dwustronne zasilanie w energię elektryczną urządzeń przepompowni
— Wzdłuż granic działki przepompowni należy wprowadzić zakrzewienia z wyłączeniem brzegu rzeki Raduni.

§ 2

Integralną częścią uchwały jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiący załącznik do uchwały oznaczony Nr 1 we wsi Somonino wykonany w skali 1:500.
Na rysunku planu zastosowano następujące oznaczenia:
a) linie rozgraniczające tereny o różnej funkcji (załącznik nr 1).

§ 3

Ustala się stawkę procentową służącą do naliczenia opłaty z tytułu wzrostu wartości terenu przeznaczonego pod przepompownię ścieków w wysokości 0%.

§ 4

Zobowiązuje się Zarząd Gminy do:
1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Pomorskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w celu ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego,
2) umieszczenia odpisu niniejszej uchwały na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Somoninie,
3) umożliwienia zainteresowanym osobom wglądu do dokumentów przedstawiających zmianę w planie i wydawania z tych dokumentów na wniosek zainteresowanych, potrzebnych im wyrysów i wypisów na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym,
4) należytego uwidocznienia na rysunku oraz w tekście planu wymienionego w § 1 zmiany wprowadzonej do niego niniejszą uchwałą.

§ 5

We fragmentach objętych granicami niniejszej zmiany planu, tracą moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino i miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego wsi Somonino wraz z późniejszymi zmianami wymienionymi w § 1.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem § 4 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Gminy Somonino
J. Hudela

704

UCHWAŁA Nr 137/XVI/2000
Rady Gminy Somonino
z dnia 3 lutego 2000 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część obszaru działki nr 167/2, działek nr 233/7 i 233/8 oraz części działki nr 228/2 położonych we wsi Raty.

Na podstawie art. 7-11, art. 18 ust. 3, art. 25, art. 26-29 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r., Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775), na wniosek Zarządu Gminy Somonino Rada Gminy Somonino uchwala, co następuje:

§ 1

Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino, zatwierdzonego uchwałą Nr IX/33/89 Gminnej Rady Narodowej w Somoninie z dnia 26 września 1989 r. (Dz.

Urz. Woj. Gd. Nr 24, poz. 172, z 1991 r. Nr 5, poz. 33 § 1 pkt 2 ze zmianami z 1991 r. Nr 19, poz. 135 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1. Fragment terenu przeznaczonego w powyższym planie na cele upraw polowych oznaczonego symbolem RP, obejmujący część działki nr 167/2 we wsi Ręty o pow. ok. 0,15 ha, przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług i rzemiosła nieuciążliwego z wyłączeniem usług i rzemiosła wodochłonnego i wytwarzającego znaczne ilości ścieków.
   Szczegółowe ustalenia przeznaczenia dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi są następujące:
   MN – przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – 1 działka.
   Powierzchnia zabudowy nie więcej niż 20% pow. całkowitej działki. Należy przeznaczyć 15% pow. działki na zadrzewienia, zakrzewienia trawniki i zieleńce. Gabaryty budynku – 1,5 kondygnacji, nie więcej niż 8,5 m od najniżej położonego narożnika do kalenicy. Dach dwuspadowy o kącie nachylenia połaci zawartym w przedziałach 22°-25° i 45°-50°. Budynek usytuowany kalenicą równolegle do drogi gminnej o numerze ewidencyjnym gruntu 124.
   Architektura winna być utrzymana w stylu tradycji architektury regionalnej.
   Dopuszcza się lokalizację zabudowy towarzyszącej typu: garaż, budynek gospodarczy.
   Linie zabudowy jak na rys. planu: 12,0 m od zewnętrznej krawędzi drogi gminnej o numerze ewidencyjnym gruntu 124, 6,0 m od drogi wiejskiej o numerze ewidencyjnym 166, 4,0 m od granic działki.
   Zasady obsługi komunikacyjnej.
   Dojazd do lokalizacji z drogi gminnej o numerze ewidencyjnym gruntu 124 lub z drogi wiejskiej o numerze ewidencyjnym 166.
   KD – przeznacza się na poszerzenie pasa drogowego drogi o numerze ewidencyjnym 124. Szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunk planu: 1,5 m.

1.2. Fragment terenu przeznaczonego w powyższym planie na cele upraw polowych oznaczonego symbolem RP, obejmujący część działki nr 233/7 i 233/8 we wsi Ręty o pow. ok. 0,15 ha, przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług i rzemiosła nieuciążliwego z wyłączeniem usług i rzemiosła wodochłonnego i wytwarzającego ilości ścieków.
   Szczegółowe ustalenia przeznaczenia dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi są następujące:
   MN – przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – 2 działki.
   Powierzchnia zabudowy nie więcej niż 15% pow. całkowitej działki. Należy przeznaczyć 25% pow. działki na zadrzewienia, zakrzewienia, trawniki i zieleńce. Gabaryty budynków – 1,5 kondygnacji, nie więcej niż 8,5 m od najniżej położonego narożnika do kalenicy. Dach dwuspadowy o kącie nachylenia połaci zawartym w przedziałach 22°-25° i 45°-50°. Budynek usytuowany kalenicą równolegle do drogi gminnej o numerze ewidencyjnym gruntu 230.
   Architektura winna zawierać elementy architektury regionalnej.
   Dopuszcza się lokalizację zabudowy towarzyszącej typu: garaż, budynek gospodarczy.
   Linie zabudowy jak na rys. planu: 6,0 m do 8,0 od drogi dojazdowej zlokalizowanej na działce 233/15, 4,0 m do 5,0 m od granic działki.
   Z uwagi na położenie działek pomiędzy dwiema strefami ochrony archeologicznej – w trakcie prac ziemnych związanych z zagospodarowywaniem działek winny być prowadzone nadzory archeologiczne.
   Zasady obsługi komunikacyjnej.
   Dojazd do lokalizacji z drogi lokalnej na działce nr 233/15. Istnieje konieczność wydzielenia geodezyjnego drogi w celu uregulowania prawnego sprawy dojazdu do ww. działek.

1.3. Fragment terenu przeznaczonego w powyższym planie na cele upraw polowych oznaczonego symbolem RP, obejmujący część działki nr 228/2 we wsi Ręty o pow. ok. 0,15 ha, przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług i rzemiosła nieuciążliwego z wyłączeniem usług i rzemiosła wodochłonnego i wytwarzającego ilości ścieków.
   Szczegółowe ustalenia przeznaczenia dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi są następujące:
   MN – przeznacza się na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – 1 działka.
   Powierzchnia zabudowy nie więcej niż 15% pow. całkowitej działki. Należy przeznaczyć 15% pow. działki na zadrzewienia, zakrzewienia, trawniki i zieleńce. Gabaryty budynków – 1,5 kondygnacji, nie więcej niż 8,5 m od najniżej położonego narożnika do kalenicy. Dach dwuspadowy o kącie nachylenia połaci zawartym w przedziałach 22°-25° i 45°-50°. Budynek usytuowany kalenicą równolegle do drogi o numerze ewidencyjnym gruntu 187.
   Architektura winna być utrzymana w stylu i tradycji architektury regionalnej.
   Dopuszcza się lokalizację zabudowy towarzyszącej typu: garaż, budynek gospodarczy.
   Linie zabudowy jak na rys. planu: 8,0 od drogi o numerze ewidencyjnym gruntu 187, 4,0 m od granic działki.
   Z uwagi na położenie działki w obrębie strefy ochrony archeologicznej zagospodarowywani działki może nastąpić po wcześniejszym wykonaniu badań sondażowych.
   Zasady obsługi komunikacyjnej.
   Dojazd do lokalizacji z drogi o numerze ewidencyjnym gruntu 187.

2. Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:
   — zaopatrzenie w wodę – z wodociągu wiejskiego na warunkach określonych przez użytkownika sieci,
   — odprowadzenie ścieków docelowo do kanalizacji sanitarnej., Do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej dopuszcza się zbiorniki bezodpływowe szczelne pod warunkiem udokumentowania odbioru i wywozu ścieków,
   — zaopatrzenie w ciepło indywidualnie z wykorzystaniem niskoemisyjnego źródła ciepła,
   — zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci NN i SN na warunkach określonych przez użytkownika sieci,
   — odpady należy segregować według grup asortymentowych, winny być być zagospodarowywane przez specjalistyczne przedsiębiorstwo. Odpady komunalne winny być gromadzone oddzielnie od odpadów poprodukcyjnych,
   — odprowadzenie wód opadowych – powierzchniowo do gruntu w granicach własnej działki. Po utwardzeniu dróg dojazdowych, placów manewrowych wody należy podczyszczać w separatorach ropopochodnych i piasku przed odprowadzenie do gruntu.
3. Ustalenia inne:
   — obiekty mieszkalne i pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi znajdujące się w zasięgu uciążliwości prowadzonej działalności gospodarczej winny być wyposażone w techniczne środki ochrony przed tymi uciążliwościami,
   — odpady produkcyjne należy segregować w miejscach ich powstawania według grup asortymentowych i zagospodarowywać przez specjalistyczne, koncesjonowane przedsiębiorstwo,
   — osady z separatorów okresowo winny być zagospodarowywane przez specjalistyczne, koncesjonowane przedsiębiorstwo,
   — działki nr 233/7, 233/8 i 228/2 zostały włączone w granice Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i obowiązują na nich zakazy i ograniczenia określone Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. Nr 11/98.

§ 2

Integralną częścią uchwały są rysunki miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stanowiące załączniki do uchwały oznaczone numerami 1-3, we wsi Ręty wykonane w skali 1:500.

Na rysunku planu zastosowano następujące oznaczenia:
a) linie rozgraniczające tereny o różnej funkcji (załącznik 1-3),
b) nieprzekraczalne linie zabudowy (załącznik 1-3),
c) linie podziału wewnętrznego (załącznik 2),
d) tereny zabudowy mieszkaniowej MN (załącznik 1-3),
e) drogi w liniach rozgraniczających KD (załącznik 1).

§ 3

Ustala się stawkę procentową służącą do naliczenia opłaty z tytułu wzrostu wartości terenu przeznaczonego pod zabudowę na 30 %.

§ 4

Zobowiązuje się Zarząd Gminy do:

1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Pomorskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku w celu ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego,
2) umieszczenia odpisu niniejszej uchwały na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Somoninie,
3) umożliwienia zainteresowanym osobom wglądu do dokumentów przedstawiających zmianę w planie i wydawania z tych dokumentów na wniosek zainteresowanych, potrzebnych im wyrysów i wypisów na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym,
4) należytego uwidocznienia na rysunku oraz w tekście planu wymienionego w § 1 zmiany wprowadzonej do niego niniejszą uchwałą.

§ 5

We fragmencie objętym granicami niniejszych zmian planu, traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Somonino wraz z późniejszymi zmianami wymienionymi w § 1.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem § 4 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Gminy Somonino
J. Hudela

705

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 4
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 7 sierpnia 2000 r.

w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia na obszarze morskich portów i przystani leżących w zakresie właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

Na podstawie art. 48 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131 z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

Rozdział I
Przepisy wstępne

§ 1

1. Przepisy regulują sprawy ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska przed substancjami szkodliwymi wymienionymi w odrębnych przepisach i innych zagrożeń na obszarze morskich portów i przystani leżących w zakresie właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.
2. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do wszystkich obiektów budowlanych stałych i tymczasowych oraz urządzeń z nimi związanych, nabrzeży, instalacji przemysłowych oraz urządzeń technicznych i przeładunkowych, terenów i akwenów portowych oraz jednostek pływających przewożących materiały niebezpieczne.
3. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do wojskowych i policyjnych obiektów i urządzeń portowych oraz do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji.
4. Przepisy zarządzenia dotyczące kapitana portu i kapitanatu portu stosuje się odpowiednio również do bosmana i bosmanatu portu albo przystani.
5. Przepisy zarządzenia dotyczące kapitana statku stosuje się również do kierownika statku.

§ 2

Nadzór nad bezpieczeństwem pożarowym, ochrony środowiska i innymi miejscowymi zagrożeniami, z upoważnienia Dyrektora Urzędu Morskiego, sprawują inspektorzy Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej, Inspektoratu Ochrony Środowiska Morskiego i kapitanatów portów jak również inne jednostki posiadające upoważnienie Dyrektora Urzędu Morskiego.

Rozdział II
Ochrona przeciwpożarowa obiektów lądowych

§ 3

1. Właściciele, użytkownicy i zarządzający obiektami zobowiązani są do zapewnienia ochrony przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami.
2. Podmioty zarządzające portem lub przystanią morską oraz użytkownicy, świadczący usługi żeglugowe, portowe lub spedycyjne, ze względów bezpieczeństwa pracy, ochrony przeciwpożarowej, radiologicznej i ochrony środowiska, w zależności od rodzaju i zakresu świadczonych usług, powinni:
   1) posiadać obiekty, urządzenia, instalacje, środki transportu służące do przeładunku, manipulacji i składowania materiałów niebezpiecznych w portach lub przystaniach morskich dopuszczone do eksploatacji zgodnie z obowiązującymi przepisami,
   2) posiadać uzgodnione z Dyrektorem Urzędu Morskiego instrukcje określające technologię przeładunku, manipulacji i składowania materiałów niebezpiecznych w portach i przystaniach morskich zwane Instrukcjami Technologicznymi.
3. Za przebieg przeładunku materiałów niebezpiecznych i jego zgodność z postanowieniami instrukcji technologicznej odpowiedzialni są: spedytor oraz służby przeładowcy: ochrony przeciwpożarowej, ochronny środowiska i BHP.

§ 4

Wymagania przeciwpożarowe podczas przeprowadzenia prac remontowych.

1. Prace pożarowo-niebezpieczne, nie przewidziane instrukcją technologiczno-ruchową lub prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem z użyciem ognia otwartego prowadzone w obiektach, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także wszelkie prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.
2. Przed rozpoczęciem prac pożarowo-niebezpiecznych właściciel, zarządca, użytkownik, wykonawca jest zobowiązany:
   1) ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym prace będą wykonywane,
   2) ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu, w tym ew. zlecenie nadzoru pożarowego służbie ochrony przeciwpożarowej,
   3) wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie rejonu po zakończeniu prac.
3. Właściciel, zarządca lub użytkownik wydaje pisemne zezwolenie na prowadzenie powyższych prac oraz zgłasza rozpoczęcie i zakończenie prac pożarowo-niebezpiecznych do oficera dyżurnego kapitanatu portu (nie dotyczy stoczni remontowych i produkcyjnych) wzór zezwolenia stanowi załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.
4. Wykonywanie prac pożarowo-niebezpiecznych nie przewidzianych w Instrukcji Technologicznej na nabrzeżach portowych dozwolone jest po każdorazowym uzyskaniu zgody kapitana portu.

Rozdział III
Ochrona przeciwpożarowa statku w eksploatacji

§ 5

Osoby przebywające na statku zobowiązane są stosować się do instrukcji przeciwpożarowej oraz planu obrony przeciwpożarowej i poleceń kapitana statku.

§ 6

Podczas remontu statku w porcie kapitan statku zobowiązany jest pozostawić na statku załogę pokładową i maszynową w składzie zapewniającym gotowość manewrową, obsługę stałych instalacji gaśniczych oraz podjęcie akcji ratowniczej.

§ 7

1. Przeprowadzanie remontów na statku, na redzie lub w porcie wymaga zgody kapitana portu.
2. Kapitan lub operator statku występujący o zgodę na przeprowa-

dzenie remontu jak wyżej, zobowiązany jest podać zakres i sposób wykonania planowanych prac ze szczególnym zwróceniem uwagi na prace pożarowo niebezpieczne. Należy określić sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego i przed zanieczyszczeniem środowiska.
3. Kapitan lub operator statku zobowiązany jest informować kapitana portu o zmianach w zgłoszonym zakresie i sposobie wykonywania prac.
4. W zależności od zakresu prac zgoda na ich prowadzenie może być wydana na piśmie lub ustnie za pomocą środków łączności.
5. Wprowadzenie statku na remont do stoczni lub portu z ładunkiem materiałów niebezpiecznych lub nie odgazowanego po takich substancjach jest niedozwolone.
6. Zezwala się na wprowadzenie statku na remont do stoczni lub portu gdy stężenie par/gazów nie przekracza 5% dolnej granicy wybuchowości (DGW).
7. Każdy statek lub inny obiekt pływający wchodzący do stoczni na remont, modernizację, przebudowę, itp. musi być poddany inspekcji z zakresu ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska.
   Z przeprowadzonej inspekcji sporządza się protokół wg. wzoru stanowiącego Załącznik Nr 2 do Zarządzenia.
8. Sposób wykonywania remontu i sprawowanie nadzoru przeciwpożarowego na statku w stoczni określa Procedura/Instrukcja Technologiczno-Ruchowa, która winna być uzgodniona z Dyrektorem Urzędu Morskiego.

Rozdział IV
Ochrona przeciwpożarowa w transporcie, składowaniu i przeładunku materiałów niebezpiecznych

§ 8

1. Materiałami niebezpiecznymi zwanymi inaczej towarami niebezpiecznymi albo ładunkami niebezpiecznymi są:
   1) substancje i przedmioty sklasyfikowane w Kodeksie IMDG,
   2) substancje wymienione w Kodeksie IBC,
   3) gazy wymienione w Kodeksie IGC,
   4) substancje wymienione w Konwencji MARPOL 73/78:
   — „oleje" wymienione w Aneksie 1 Konwencji MARPOL 73/78,
   — płynne substancje szkodliwe wymienione w Aneksie 2 Konwencji MARPOL 73/78,
   — substancje szkodliwe wymienione w Aneksie 3 Konwencji MARPOL 73/78 a ponadto
   substancje i przedmioty nie wymienione powyżej, lecz:
   — zgłoszone jako niebezpieczne w dokumentach przewozowych,
   — oznaczone jako niebezpieczne na opakowaniach,
   — znajdujące się w opakowaniach, których wygląd wskazuje na niebezpieczny charakter zawartości.

§ 9

Składowanie materiałów niebezpiecznych.
1. Składowanie materiałów niebezpiecznych na terenie portu powinno odbywać się zgodnie z planem zagospodarowania terenu i z instrukcją technologiczną. Dokumenty te wymagają uzgodnienia z Dyrektorem Urzędu Morskiego.
2. Każda zmiana sposobu użytkowania obiektu lub terenu albo jego części wymaga uzgodnienia z Dyrektorem Urzędu Morskiego.

§ 10

Wszystkie czynności związane z transportem lub składowaniem materiałów niebezpiecznych należy wykonywać zgodnie z przepisami o ochronnie przeciwpożarowej i ochronie środowiska określonymi w instrukcji technologicznej i według wskazań producenta.

§ 11

Podczas postoju w porcie statku z materiałami niebezpiecznymi, obowiązuje nadzór przeciwpożarowy zgodny z instrukcją technologiczną lub odpowiednio rozszerzony jeżeli kapitan portu uzna to za konieczne.

§ 12

Transport i przeładunek materiałów niebezpiecznych luzem
1. Statek zbiornikowiec/chemikaliowiec/gazowiec uważa się za bezpieczny, jeżeli po usunięciu produktów palnych, stężenie par/gazów nie przekracza 5% DGW, potwierdzone świadectwem odgazowania. Przy zainertowaniu zbiorników, zawartość tlenu po produktach ropopochodnych, nie może przekraczać 6% przy nadciśnieniu większym niż 200 mm słupa wody. Po produktach chemicznych ciekłych i gazowych, zawartość tlenu powinna być określona indywidualnie. W przypadku przewozu materiałów niebezpiecznych, resztki pozostałości powinny być usunięte ze zbiornika i zdane do portowych urządzeń odbiorczych.
2. Statek wchodzący do portu po przewozie cieczy lub gazów palnych luzem, jeżeli nie jest odgazowany lub zainertowany uważa się za pożarowo niebezpieczny. Statek taki wymaga odpowiedniej asysty służby przeciwpożarowej do czasu odgazowania.
3. Fakt należytego odgazowania powinien być potwierdzony świadectwem wydanym przez eksperta (rzeczoznawcę). Świadectwo odgazowania ważne jest nie dłużej niż 24 godziny od wykonania pomiaru.
4. Stanowiska przeładunkowe palnych materiałów niebezpiecznych luzem, usytuowane na nabrzeżach lub przystaniach dalbowych powinny być wykonane z materiałów niepalnych, z wyjątkiem urządzeń odbojowych (odbojnic).

§ 13

1. Stanowiska przeładunkowe materiałów niebezpiecznych, wydzielających łatwopalne gazy, powinny być wyposażone w:
   1) urządzenia do wykrywania obecności gazu,
   2) stałe urządzenia gaśnicze,
   3) środki łączności telefonicznej i radiowej oraz sygnalizację alarmową akustyczną i optyczną.
2. W przypadku braku stałych urządzeń gaśniczych oraz gdy nie pokrywają swoim zasięgiem całego stanowiska łącznie ze statkiem, wymagana jest asysta statku pożarniczego.

Rozdział V
Bunkrowanie statku paliwem płynnym

§ 14

Podczas bunkrowania przy nabrzeżu należy wstrzymać operacje przeładunkowe, prace mogące stwarzać zagrożenie pożarowe, komunikację towarową i osobową pomiędzy statkiem i nabrzeżem. Załoga nie biorąca udziału w bunkrowaniu oraz osoby postronne znajdujące się na statku powinny przebywać tylko w nadbudówkach.

§ 15

W trakcie bunkrowania materiałów pędnych, olejów i smarów, w relacji bunkierka/autocysterna-statek, jak również w czasie odbioru ze statku olejów przepracowanych, wód zaolejonych itp. zanieczyszczeń należy przestrzegać następujących ustaleń:
1) w zakresie organizacyjnym:
   a) zgłosić z odpowiednim wyprzedzeniem planowaną operację do oficera dyżurnego kapitanatu portu i uzyskać zgodę na czas i miejsce operacji,
   b) ustalić system łączności pomiędzy samochodem/bunkierką a statkiem oraz Portową Strażą Pożarną,
   c) w przypadku bunkrowania cieczy palnych należy wstrzymać na statku i w rejonie przeładunku wszelkie prace pożarowo-niebezpieczne (np. cięcie, spawanie itp.),
   d) zapewnić stały nadzór nad bunkrowaniem ze strony dostawcy i odbiorcy,
   e) uzgodnić szybkość napełnienia zbiorników (wydajność pomp autocysterny) podczas bunkrowania;
2) w zakresie ochrony przeciwpożarowej:
   a) dokonać uziemienia autocysterny,
   b) wystawić podręczny sprzęt gaśniczy (na statku zgodnie z Instrukcją statkową, przy autocysternie gaśnicę proszkową lub śniegową i koc gaśniczy),
   c) umieścić tablice ostrzegawcze „Palenie zabronione", a na statku flagę „B" (w nocy czerwone światło),
3) w zakresie ochrony środowiska przy bunkrowaniu paliwa każdej ilości, statki powinny przestrzegać postanowień Konwencji Helsińskiej 92 (Dz. U. z 2000 r. Nr 28 poz. 346, 347) i Konwencji MARPOL 73/78, a ponadto:
   a) zabezpieczyć studzienki burzowe przed ew. dostaniem się produktu, w przypadku rozlewu,

b) zabezpieczyć przyłącza węży (zaworów) wanienką o pojemności minimum 50 litrów – na wypadek rozlewu jak również przygotować sorbenty do likwidacji rozlewu,
c) prowadzić stałą kontrolę szczelności połączeń węży przeładunkowych,
d) przygotować na statku środki do usuwania drobnych wycieków,
e) zabezpieczyć szpigaty przed ew. przedostaniem się produktów do wody w przypadku rozlewu na pokładzie.

§ 16

Na bunkrowanie paliwa przez statki na wodach morskich RP należy uzyskać zgodę:
a) kapitana portu – w przypadku dokonywania operacji na wodach portowych i redzie,
b) Dyrektora Urzędu Morskiego w przypadku dokonywania operacji na wodach terytorialnych.
W przypadku dokonywania operacji w wyłącznej strefie ekonomicznej wymagane jest poinformowanie Dyrektora Urzędu Morskiego o bunkrowaniu paliwa.

§ 17

Użytkownicy stałych stanowisk odbioru olejów przepracowanych, wód zaolejonych i innych zanieczyszczeń zobowiązani są do:
a) opracowania instrukcji technologiczno-ruchowej stanowiska odbioru,
b) wyposażenia stanowiska w sorbenty i środki likwidacji rozlewów olejowych i zmywania zanieczyszczeń stałych powierzchni nabrzeży, urządzeń itp.,
c) w przypadku odbioru zanieczyszczeń i mieszanin o zagrożeniu pożarowym, wybuchowym itp. umieścić odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 18

W przypadku pożaru należy:
a) przerwać bunkrowanie (przeładunek),
b) ogłosić alarm pożarowy (telefonicznie, głosem, itp.),
c) przystąpić do gaszenia pożaru w zarodku przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego,
d) zawiadomić o pożarze Straż Pożarną i kapitana portu,
e) przygotować statek do odcumowania od nabrzeża,
f) zamknąć włazy i odłączyć węże autocysterny/bunkierki,
g) odprowadzić autocysternę/bunkierkę z miejsca zdarzenia w bezpieczne miejsce.

§ 19

W przypadku rozlewu olejowego/chemicznego należy:
a) wstrzymać przeładunek,
b) zawiadomić załogę i przystąpić do likwidacji zagrożenia,
c) powiadomić kapitana portu przy pomocy najbliższych dostępnych środków łączności, który podejmie niezbędne czynności zgodnie z obowiązującymi procedurami.

Rozdział VI
Ruch wewnątrzportowy pojazdów przewożących materiały niebezpieczne

§ 20

1. Pojazdy samochodowe używane w porcie do przewozu materiałów niebezpiecznych powinny być dostosowane do wymogów obowiązujących przepisów w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.
2. Pojazd samochodowy przewożący w porcie materiały szczególnie niebezpieczne, powinien być pilotowany przez pojazd oznaczony zgodnie z Kodeksem Drogowym. Do pojazdu samochodowego może być przyczepiona nie więcej niż jedna przyczepa.
3. Pojazdy jadące w tym samym kierunku nie mogą się zbliżać do pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne na odległość mniejszą niż 30 m.
4. W porcie, na drogach i placach wewnątrzportowych niedozwolone jest przekraczanie szybkości:
   a) taboru samochodowego – 15 km/h,
   b) wagonów kolejowych – 5 km/h,
   c) innych środków transportu – 10 km/h.

Rozdział VII
Przepisy końcowe

§ 21

Zarządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego.

Dyrektor Urzędu
Morskiego w Gdyni
R. Kołodziejski

Zał. Nr 1

ZEZWOLENIE

Na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo, tj. prac z otwartym ogniem, spawanie, cięcie, lutowanie, nagrzewanie, itp.

1. MIEJSCE PRACY .....
(Wydz. Oddział, Obiekt, Instalacja, itp.)
2. RODZAJ PRACY .....
3. NAZWA FIRMY WYKONUJĄCEJ PRACE .....
4. CZAS PRACY – data .....od godz. ..... do godz. .....
5. ZAGROŻENIE POŻAROWE – WYBUCHOWE W MIEJSCU PRACY .....
(określić z czego wynika)
6. SPOSÓB ZABEZPIECZENIA PRZED MOŻLIWOŚCIĄ ZAINICJOWANIA POŻARU – WYBUCHU LUB INNEGO MIEJSCOWEGO ZAGROŻENIA
.....
7. ŚRODKI ZABEZPIECZENIA:
   1) P. POŻ. .....
   2) BHP .....
   3) INNE .....
8. SPOSÓB WYKONANIA PRACY:
.....
9. ODPOWIEDZIALNI ZA:
   1) przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających, zabezpieczenie toku prac niebezpiecznych pożarowo
   NAZWISKO .....
   WYKONANO – Podpis .....
   2) wyłączenie spod napięcia elektrycznego
   NAZWISKO .....
   WYKONANO – Podpis .....
   3) dokonanie analizy stężenia par cieczy, gazów, pyłów
   NAZWISKO .....
   WYKONANO. W miejscu prac nie występują niebezpieczne stężenia.
   Podpis .....
   4) stosowanie środków zabezpieczających organizację pracy i instruktaż
   Nazwisko wykonawcy .....
   Przyjąłem do wiadomości, stosowania i wykonania.
   Podpis .....

UWAGA! Niepotrzebne skreślić.

10. ZEZWALAM NA ROZPOCZĘCIE ROBÓT.
(zezwolenie na pracę może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt 9)
11. PRACE ZAKOŃCZONO. Data ..... godz. .....
Podpis wykonawcy .....
12. STANOWISKO PRACY I JEGO OTOCZENIE SPRAWDZONO I NIE STWIERDZONO ZANIEDBAŃ MOGĄCYCH ZAINICJOWAĆ POŻAR.
Stwierdzam odebranie robót — Skontrolował po 2 i 4 godz.
....
Nazwisko i podpis — Nazwisko i podpis

UWAGA: odbierający przekazuje zezwolenie kierownikowi, który je wydał

Zał. Nr 2

PROTOKÓŁ

Z kontroli stanu przygotowania statku w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego, oraz bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska przed rozpoczęciem remontu[1], przebudowy[1]

Data: ..... nazwa statku: .....

typ statku: ..... armatora: .....

DWT: ..... Lc: .....

Na remont: ..... planowany od dnia: .....

do dnia: .....

Na podstawie instrukcji pt. „Instrukcja przyjęcia statku do remontu" Przedstawiciele Stoczni i Armatora ustalili, co następuje:

I. INFORMACJE:		TAK[2]	NIE[2]
1.	Udostępniono Stoczni plan ogólny statku, plan obrony przeciwpożarowej statku oraz udzielono informacji na temat podręcznego sprzętu gaśniczego, pożarniczego sprzętu ratowniczego oraz instalacji gaśniczych i wykrywczych pożaru.		
2.	Udzielono Stoczni informacji dotyczących konstrukcji statku w rejonach prac grożących niebezpieczeństwem pożaru, wybuchu, wypadku lub skażeniem środowiska.		
3.	Udzielono Stoczni informacji o obecności na statku materiałów żrących, pylących, oraz par lub gazów uniemożliwiających podjecie prac remontowych, zagrażających zdrowiu, życiu lub środowisku.		
4.	Udzielono Stoczni informacji o ilości i rozmieszczeniu farb i rozpuszczalników oraz innych materiałów łatwopalnych i wybuchowych, pozostałości ładunku, czystości przestrzeni ładunkowych.		
5.	Udzielono Stoczni informacji o ilości, rodzaju i rozmieszczeniu gazów technicznych stanowiących wyposażenie statku.		
6.	Udzielono Stoczni informacji o stanie zagrożeń w zbiornikach, w których przewidziane jest prowadzenie prac remontowych i o stanie zagrożeń w zbiornikach sąsiadujących z tymi przestrzeniami, np. stan napełnienia, odgazowanie, itp.		
7.	Wyznaczono dodatkowe drogi komunikacyjne na czas remontu.		

I.A. UWAGI, INFORMACJE DODATKOWE

.....

.....

.....

.....

I.B. Informacja o stanie zbiorników paliwowych, olejowych i wód zaolejonych (popłuczyn):

numer (nazwa) zbiornika	ilość ton (m^3)	rodzaj paliwa (medium)	Numer (nazwa) Zbiornika	ilość ton (m^3)	rodzaj paliwa (medium)

I.B-1. Zbiornik nr .....
Przed przystąpieniem do prac remontowych zostanę opróżnione i odgazowane przez Armatora (Stocznię).

.....

I.B.-2. Inne ustalenia dotyczące zbiorników:

.....

.....

.....

.....

II. ARMATOR:

1. Z pomieszczeń w których przewiduje się prowadzenie prac remontowych wszystkie ruchome przedmioty i materiały niebezpieczne zostały usunięte (TAK, NIE).

.....

2. Przygotowano na rufie i dziobie hole umożliwiające natychmiastowe odholowanie jednostki w razie koniecznej potrzeby (TAK, NIE).

.....

3. Zabezpieczono międzypokłady i inne otwory (TAK, NIE).

.....

4. Trapy, drabiny, zejściówki sprawne (TAK, NIE).

.....

5. Statkowy przenośny sprzęt przecipożarowy pozostaje na stanowiskach (TAK, NIE).

.....

6. W czasie remontu będą czynne na statku następujące instalacje przeciwpożarowe obsługiwane przez załogę.

.....

7. Na statku przez cały czas postoju w stoczni pozostanie załoga maszynowa i pokładowa w składzie zapewniającym gotowość holowniczą oraz obsługę czynnych instalacji i mechanizmów.

.....

8. Statek wystawi całodobową służbę trapową.

.....

9. Kierownictwo statku zapewni znajomość liczby aktualnie znajdujących się na statku członków załogi.
10. Wszelkie drobne przedmioty, narzędzia, ruchome elementy wyposażenia w rejonach prowadzenia prac zostaną zabezpieczone pod zamknięciem.

III. STOCZNIA:

1. Przed rozpoczęciem prac remontowych Stocznia:
   1.1. założy na statku telefon sieci stoczniowej oraz dostarczy wykaz telefonów alarmowych
   .....
   1.2. zapewni oświetlenie i oznakowanie dróg ewakuacyjnych na statku
   .....
   1.3. zapewni przejezdność dróg dojazdowych do remontowanego statku
   .....
   1.4. zapewni dodatkowe drogi ewakuacyjne ze statku poprzez założenie dodatkowych trapów, schodni, drabin
   .....
   1.5. zapewni gotowość do podłączenia lądowych przyłączy energetycznych do zasilania uzgodnionych systemów statku
   .....
   1.6. doprowadzi do odpowiednich przyłączy wodę do celów gaśniczych
   .....
   1.7. oznaczy na zewnętrznych burtach w miejscach uzgodnionych z kapitanatem miejsca na otwory ewakuacyjne z rejonu siłowni i pomieszczeń przemysłowych
   .....
   1.8. zaprowadzi:
   — REJESTR ZATRUDNIENIA ORAZ PRAC POŻAROWO-NIEBEZPIECZNYCH
   — DZIENNIK BUDOWY I EKSPLOATACJI RUSZTOWAŃ
   — REJESTR PROWADZENIA INSTALACJI ENERGETYCZNYCH
2. Stocznia utrzyma we właściwym stanie drogi komunikacyjne i ewakuacyjne oraz dojścia do rejonów prowadzenia prac.
   .....
3. Informacje o ważności świadectw odgazowania zbiorników i rejonów prowadzenia prac będą umieszczane w ustalonym pomieszczeniu i dostarczane na bieżąco Kierownikowi Remontu i wyznaczonemu przez Kapitana przedstawicielowi załogi.
   .....
4. Dla zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych Stocznia dostarczy i będzie wymieniać na bieżąco w przypadku zużycia następujący sprzęt pożarniczy i ratowniczy:

Rodzaj sprzętu	Jednostka miary	ilość	Potrzeby Stoczni	Potrzeby Armatora
Wąż tłoczny	Szt.			
Prądownica	Szt.			
Zestaw pianowy	Szt.			
Agregat gaśniczy	Szt.			
Gaśnica płynowa	Szt.			
Gaśnica pianowa	Szt.			
Gaśnica śniegowa	Szt.			
Gaśnica proszkowa	Szt.			
Ręczna syrena alarmowa	Szt.			
Koc gaśniczy	Szt.			
Aparat oddechowy	Kpl.			

IV. ZOBOWIĄZANIA I USTALENIA:

1. Stocznia i Armator działając wspólnie i w porozumieniu będą współpracować ze sobą w zakresie ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska
2. W przypadku prowadzenia prac remontowych siłami załogi lub przez własne ekipy remontowe (wymagane uzyskanie zgody Kierownictwa Stoczni), Armator zobowiązuje się podporządkować przepisom bezpieczeństwa przeciwpożarowego, pracy i ochrony środowiska obowiązującymi w stoczni, prace prowadzić w uzgodnieniu i po uzyskaniu akceptacji Kierownika Remontu, dokonywać wpisów w dokumentach wymienionych w p.1.8. cz. III.
3. Ustalono, że palenie tytoniu będzie dozwolone w wyznaczonych miejscach.
   .....
   .....
4. Wprowadza się obowiązek kontroli ruchu pracowników stoczni: TAK[1] NIE[1]
   .....
5. Inne uwagi i ustalenia
   .....
   .....
   .....
   .....
   .....

V. DECYZJA KOMISJI
UWAGI I ZASTRZEŻENIA:

V.1. – Przedstawiciela służby ochrony przeciwpożarowej:
.....
.....
.....
.....

V.2. – Przedstawiciela służby bezpieczeństwa pracy:
.....
.....
.....
.....
.....

V.3. – Kierownika Remontu:
.....
.....
.....
.....
.....

V.4.. Na podstawie powyższych ustaleń stwierdza się, że stan przygotowania statku w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego, bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska jest TAK[1] NIE[1] zgodny z wymogami Stoczni i można rozpocząć TAK[1] NIE[1] prace remontowe[4]
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ARMATOR	STOCZNIA
Kapitan	Kierownik Remontu .....
Starszy (I) mechanik	Z-ca Kier. Remontu .....
Starszy (I) oficer	Przedst. St. Ochr. P-poż.....
	Przedst. Sł Bezp. Pracy .....

1 – niepotrzebne skreślić
2 – pisać TAK lub NIE, alo zaznaczyć odniesienie do uwag

706

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 17 sierpnia 2000 r.

w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 21 marca 1991 r o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243 z 1996 r. Nr 34, poz. 145 z 1997 r. Nr 111, poz. 726 z 1999 r. Nr 70, poz. 778) w związku z § 15 ust.2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu (Dz. U. Nr 132, poz. 879, z 1998 r. Nr 91, poz. 581, z 1999 r. Nr 52, poz. 541) zarządza się, co następuje:

§ 1

Przepisy zarządzenia określają:
1. Ilość, rodzaj i rozmieszczenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 15 ust.1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 1997 r w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich i bezpieczeństwa życia na morzu (Dz. U. Nr 132, poz. 879 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem,
2. Rodzaj przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 15 ust. 1 rozporządzenia,
3. Minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków, o których mowa w § 1 ust. 1 i ust. 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2

Dla celów niniejszego zarządzenia przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wyposażenie statków w środki i urządzenia ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych i w minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych, należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia.

§ 3

1. Statki powinny być wyposażone w urządzenia i środki ratunkowe zgodnie z przepisami zarządzenia.
2. Wyposażenie statków w urządzenia i środki ratunkowe ustala się w zależności od kategorii do której zgodnie z rozporządzeniem został zaliczony statek, od typu statku i od rodzaju żeglugi, którą statek uprawia.
3. Wyposażenie poszczególnych kategorii statków w środki i urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 4

1. Armator obowiązany jest sporządzić plan rozmieszczenia środków ratunkowych na statku.
2. Plan rozmieszczenia środków ratunkowych, o których mowa w ust. 1 wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.
3. Z wymagań, o których mowa w ust. 1 zwalnia się statki wymienione w Załączniku nr 1, § 6, kategoria C2, typy statków 6 i 7.

§ 5

Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę na morzu terytorialnym lub morskich wodach wewnętrznych przed odcumowaniem należy przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zademonstrować zakładanie pasa ratunkowego.

§ 6

1. Środki ratunkowe znajdujące się na statku, poza wyposażeniem w przedmioty związane z nimi konstrukcyjnie, powinny być wyposażone w przedmioty służące do ratowania życia na morzu.
2. Rodzaj i ilość przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych w okresie do 31.12.2001r. określa załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia
3. Od 01.01.2002 r. wyposażenie łodzi ratunkowych i ratowniczych oraz tratw powinno być zgodne z przepisami międzynarodowymi (Konwencją SOLAS i Kodeksem LSA).

§ 7

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków w żegludze portowej, osłoniętej, przybrzeżnej i bałtyckiej, stanowiącą załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.
2. Na każdym statku winna znajdować się tablica określona w załączniku nr 3.

§ 8

Wyszczególnione w załącznikach nr 1, 2 i 3 urządzenia i środki ratunkowe, przedmioty ich wyposażenia oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe oraz sposób ich zainstalowania i rozmieszczenia powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach PRS.

§ 9

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statki objęte umowami międzynarodowymi od dopełnienia niektórych wymogów ustalonych w tych umowach, jeżeli umowy międzynarodowe zezwalają na takie zwolnienie.
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statek określony w załącznikach nr 1, 2 i 3 od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w tych załącznikach, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

§ 10

Traci moc zarządzenie porządkowe nr 10 Dyrektora Naczelnego Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 38, poz. 143).

§ 11

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
R. Kołodziejski

Załącznik Nr 1do Zarządzenia Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 17 sierpnia 2000 r.
w sprawie wyposażenia statków w środki i urządzenia ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych

WYPOSAŻENIE STATKÓW W ŚRODKI I URZĄDZENIA RATUNKOWE

Kategoria	Typ statków zaliczanych do kategorii	Rodzaj żeglugi	Ilość, rodzaj środków i urządzeń ratunkowych
1	2	3	4
A. 1.	1. Statki pasażerskie o pojemności brutto mniejszej niż 500 i ogólnej liczbie osób mniejszej niż 200	krajowa	§ 1. Kategoria A.1. 1) Jedna łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 2) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej dla 100% ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 3) Jeżeli tratwy ratunkowe wymienione w pkt 2) nie mogą być w łatwy sposób przemieszczane w celu opuszczania na dowolną burtę statku to należy statek wyposażyć w dodatkowe tratwy ratunkowe tak, aby łączna pojemność tratw dostępnych na każdej burcie zapewniała miejsca dla 150% ogólnej liczby osób na statku. 4) Koła ratunkowe w liczbie nie mniejszej niż: a) 8 – gdy długość statku wynosi mniej niż 60 m, b) 12 – gdy długość statku wynosi 60 m i więcej. 5) Z liczby kół ratunkowych wymaganych w pkt 4) co najmniej: a) po jednym na każdej burcie powinno być wyposażone w pławki świetlno-dymne, b) po dwa na każdej burcie powinny być wyposażone w pławkę świetlną samoczynnie zapalającą się, c) pozostałe na każdej burcie powinny być wyposażone w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pasy ratunkowe: a) po jednym dla każdej osoby dorosłej znajdującej się na statku, b) dodatkowe w ilości nie mniejszej niż 10%liczby pasażerów lub taką większą ich liczbę, która może być potrzebna do zapewnienia pasa ratunkowego każdemu dziecku c) dodatkowe dla wachty. 7) Kombinezony ratunkowe. Dla każdej osoby wyznaczonej do załogi łodzi ratowniczej powinien być przewidziany kombinezon ratunkowy o właściwych rozmiarach. Środki ochrony cieplnej. 8) Dla każdej osoby przewidzianej do umieszczenia w łodzi ratowniczej, powinien być przewidziany środek ochrony cieplnej. 9) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej.
	2. Statki pasażerskie o pojemności brutto mniejszej niż 500 i ogólnej liczbie osób 200 i więcej	krajowa	1) Łodzie ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej dla 50% ogólnej liczby osób na statku. 2) Z wymaganych w pkt 1) łodzi, jedna na każdej burcie powinna być łodzią motorową. 3) Jedna łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 4) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej dla 50% ogólnej liczby osób na statku. 5) Kombinezony ratunkowe: a) każdą łódź ratunkową należy wyposażyć w co najmniej trzy kombinezony ratunkowe, b) załogę łodzi ratowniczej należy wyposażyć w kombinezony ratunkowe.

			6) Środki ochrony cieplnej: a) każdą łódź ratunkową należy wyposażyć w środki ochrony cieplnej w ilości odpowiadającej pojemności łodzi, b) każdą łódź ratowniczą należy wyposażyć w środki ochrony cieplnej w ilości odpowiadającej pojemności łodzi. 7) Koła ratunkowe, pasy ratunkowe, wyrzutnie linki ratunkowej – tak jak w § 1 ust. 1 pkt 4), 5), 6) i 9).
	3. Statki pasażerskie przekraczające rejon żeglugi krajowej		Wyposażenie – zgodnie z wymogami konwencji.
A.2.	1. Statki pasażerskie wypornościowe	Osłonięta	§ 2. Kategoria A.2. 1) Łódź ratownicza (jednostka ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty). 2) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku[16]. 3) Koła ratunkowe w liczbie nie mniejszej niż: a) 4 – gdy długość statku wynosi poniżej 21 m, b) 6 – gdy długość statku wynosi 21 m i powyżej. 4) Koła ratunkowe powinny być wyposażone w: a) po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, b) po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną. 5) Pasy ratunkowe: a) po jednym dla każdej osoby dorosłej znajdującej się na statku, b) dodatkowe dla dzieci w ilości nie mniejszej niż 10% liczby pasażerów lub taką większą ich liczbę, która może być potrzebna do zapewnienia pasa ratunkowego każdemu dziecku, c) dodatkowe dla wachty. 6) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej, jeśli długość statku wynosi 25 m i powyżej.
	2. Statki pasażerskie – dynamicznie unoszone	Osłonięta	1) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 100% ogólnej liczby osób na statku[16]. 2) Koła ratunkowe – zgodnie z ust. 1 pkt 3) i 4). 3) Pasy ratunkowe – zgodnie z ust. 1 pkt 5). 4) Wyrzutnie linki ratunkowej – zgodnie z ust. 1 pkt 6).
A.3.	1. Statki pasażerskie	Portowa	§ 3. Kategoria A.3. 1) Tratwy ratunkowe lub otwarte dwustronnie tratwy pneumatyczne o łącznej pojemności wystarczającej dla 100% osób na statku[16]. 2) Koła ratunkowe w ilości: a) 2 – gdy długość statku wynosi 11 m, b) 4 – gdy długość statku wynosi więcej niż 11 m, a poniżej 21 m, c) 6 – gdy długość statku wynosi 21 m i powyżej. 3) Koła ratunkowe powinny być wyposażone w: a) 1 koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, b) 1 koło na każdej burcie – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną lub świetlną i dymną, c) na statku o długości poniżej 11 m – jedno koło w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną i jedno koło w nietonącą linkę ratunkową. 4) Pasy ratunkowe: a) po jednym dla każdej osoby dorosłej znajdującej się na statku, b) dodatkowe dla dzieci w ilości nie mniejszej niż 10% liczby znajdujących się na statku pasażerów lub taką większą ich liczbę, która może być potrzebna do zapewnienia pasa ratunkowego każdemu dziecku.
B.	1. Statki towarowe o pojemności to poniżej 500 – zbiornikowce	Międzynarodowa bałtycka	§ 4. Kategoria B. 1) Na każdej burcie łódź ratunkowa motorowa całkowicie lub częściowo zakryta o pojemności wystarczającej dla 100% osób na statku. 2) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 50% ogólnej liczby osób na statku. 3) Koła ratunkowe w ilości: a) 4 – gdy długość statku wynosi mniej niż 41 m, b) 6 – gdy długość statku wynosi 41 m i powyżej. 4) Koła ratunkowe powinny być wyposażone w: a) 1 koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, b) 1 koło na każdej burcie – w pławkę świetlno-dymną,

			c) 1 koło na każdej burcie – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną (dotyczy pkt 3) lit.c), 5) Pasy ratunkowe: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowo dla wachty. 6) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 7) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	2. Statki towarowe o pojemności brutto poniżej 500 – zbiornikowce	Przybrzeżna	1) Łódź motorowa ratunkowa całkowicie lub częściowo zakryta z możliwością wodowania z każdej burty. 2) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 100% osób na statku. 3) Koła ratunkowe w ilości jak w ust. 1 pkt 3), wyposażone jak w ust. 1 pkt 4). 4) Pasy ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku oraz dodatkowo dla wachty. 5) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 6) Na każdej burcie łódź motorowa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla 100% osób znajdujących się na statku. 7) Na każdej burcie motorowa łódź ratunkowa o pojemności wystarczającej dla 100% osób znajdujących się na statku. 8) Co najmniej dwie tratwy ratunkowe o pojemności wystarczającej dla 200% osób znajdujących się na statku. 9) Koła ratunkowe w ilości i wyposażone jak w ust. 1 pkt 3) i 4). 10) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku b) dodatkowo dla wachty.
	3. Pozostałe statki towarowego o pojemności brutto poniżej 500	Międzynarodowa bałtycka	1) Na każdej burcie motorowa łódź ratunkowa o pojemności wystarczającej dla 100% osób znajdujących się na statku. 2) Co najmniej dwie tratwy ratunkowe o pojemności wystarczającej dla 200% osób znajdujących się na statku. 3) Koła ratunkowe w ilości i wyposażone jak w ust. 1 pkt 3) i 4). 4) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku b) dodatkowo dla wachty. 5) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 6) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku. 7) Łodzie motorowe ratunkowe wymienione w pkt 1) można zastąpić łodzią ratowniczą opuszczaną na obie burty, gdy na każdej burcie jest miejsce w tratwach ratunkowych dla 100% osób znajdujących się na statku.
	4. Pozostałe statki towarowe o pojemności brutto poniżej 500	Przybrzeżna	1) Łódź motorowa ratunkowa zainstalowana w taki sposób, aby można ją było wodować z każdej burty. 2) Co najmniej dwie tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 150 % ogólnej liczby osób na statku. 3) Koła ratunkowe w ilości i wyposażone jak w ust. 1 pkt 3) i 4). 4) Pasy ratunkowe w ilości. a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku, b) dodatkowo dla wachty. 5) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej, jeżeli długość statku wynosi 25 m i powyżej.
C.1.	1. Statki rybackie o długości 75 m i powyżej wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy	Międzynarodowa	§ 5. Kategoria C.1. 1) Półzakryte lub całkowicie zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% ogólnej liczby osób na statku, w tym po jednej łodzi motorowej na każdej burcie. 2) Jedna łódź ratownicza. 3) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej na 100% osób na statku. 4) Koła ratunkowe w ilości co najmniej 8 szt. 5) Koła ratunkowe powinny być wyposażone: a) dwa koła ratunkowe na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, b) jedno koło ratunkowe na każdej burcie – w pławkę świetlno-dymną, c) jedno koło na każdej burcie – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 6) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty.

			7) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 8) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku.
C.2.	1. Statki rybackie o długości od 45 m do poniżej 75 m wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy	Międzynarodowa	§ 6. Kategoria C.2. 1) Częściowo zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% ogólnej liczby osób na statku, w tym po jednej łodzi z napędem motorowym na każdej burcie, jeśli całkowita liczba osób na statku wynosi 100 lub więcej. 2) Jedna łódź ratownicza. 3) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla pomieszczenia 50% ogólnej liczby osób. 4) Koła ratunkowe – 6 szt. 5) Koła ratunkowe powinny być wyposażone: a) jedno koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, b) jedno koło na każdej burcie – w pławkę świetlno-dymną, c) jedno koło na każdej burcie – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 6) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 7) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 8) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	2. Statki rybackie o długości 25 m do 45 m włącznie	Międzynarodowa bałtycka	1) Łódź ratownicza z możliwością wodowania na każdej burcie. 2) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla pomieszczenia 100% osób na statku. 3) Koła ratunkowe – 4 szt. 4) Koła ratunkowe powinny być wyposażone: a) jedno koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, b) jedno koło na każdej burcie – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną. 5) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 6) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej, jeżeli długość statku wynosi 25 m i powyżej. 7) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	3. Statki rybackie o długości od 25 m do 45 m włącznie	Przybrzeżna	1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej tarczającej dla pomieszczenia 100% osób na statku. 2) Koła ratunkowe, pasy ratunkowe, wyrzutnie linki ratunkowej – zgodnie z ust. 2 pkt 3), 4), 5) i 6).
	4. Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 25 m	Bałtycka	1) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 100% osób na statku. 2) Koła ratunkowe – 2 szt. 3) Koła ratunkowe powinny być wyposażone w: a) jedno koło – w nietonącą linkę ratunkową, b) jedno koło – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 4) Pasy ratunkowe po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku. 5) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	5. Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 25 m	Przybrzeżna	1) Tratwy dla 100% osób znajdujących się na statku[17]. 2) Koła, pasy ratunkowe – jak w ust. 4 pkt 2), 3) i 4).
	6. Łodzie rybackie pokładowe o długości do 15 m	Przybrzeżna, krajowa, osłonięta	1) W żegludze przybrzeżnej i krajowej tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe z kombinezonami ratunkowymi dla 100% osób znajdujących się na statku. W żegludze osłoniętej tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe dla 100% osób znajdujących się na statku (pływaki ratunkowe – dopuszczalny okres używania do 31.12.2002). 2) Koła ratunkowe – 2 szt., wyposażone jak w § 6 ust. 4 pkt 3). Dla łodzi w żegludze osłoniętej nie posiadających tratw – koła ratunkowe dla wszystkich osób znajdujących się na statku (jedno koło dla dwóch osób), nie mniej niż 2 szt. 3) Pasy ratunkowe – po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku.

	7. Łodzie rybackie otwarte	osłonięta krajowa	1) Jedno koło ratunkowe na 2 osoby. 2) Pasy ratunkowe dla każdej osoby. 3) Kamizelki ratunkowe – pneumatyczne dla 100 % załogi
D.	1. Statki szkolne, naukowo-badawcze o pojemności brutto mniejszej niż 500, na których ogólna liczba osób jest mniejsza niż 200	Międzynarodowa bałtycka	§ 7. Kategoria D. 1) Jedna łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 2) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o takiej łącznej pojemności, aby zapewnić miejsca dla 100% ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 3) Jeżeli tratwy ratunkowe wymagane w ust. 1 pkt 2) nie mogą być w łatwy sposób przemieszczane na dowolną burtę statku w celu opuszczenia ich na wodę, to należy zapewnić dodatkowe tratwy ratunkowe tak, aby łączna pojemność tratw dostępnych na każdej burcie zapewniała miejsce dla 150% ogólnej liczby osób na statku. 4) Koła ratunkowe w liczbie nie mniejszej niż: a) 8 – gdy długość statku wynosi poniżej 60 m b) 12 – gdy długość statku wynosi 60 m i więcej. 5) Z liczby kół ratunkowych wymaganych w ust. 1 pkt 4) co najmniej: a) po jednym na każdej burcie powinny być wyposażone w pławkę świetlno-dymną, b) po dwa na każdej burcie powinny być wyposażone w samozapalającą się pławkę świetlną, c) pozostałe na każdej burcie powinny być wyposażone w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku, b) dodatkowe pasy ratunkowe dla wacht c) dodatkowe – w ilości nie mniejszej niż 5% ogólnej liczby znajdujących się na statku osób. 7) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej 8) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	2. Statki ratownicze, hydrograficzne, lodołamacze, holowniki, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto mniejszej niż 500 a większej niż 300 lub o długości mniejszej niż 85 m i większej niż 45 m	Międzynarodowa bałtycka, przybrzeżna	1) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 2) Co najmniej dwie tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 200% ogólnej liczby osób na statku. 3) Koła ratunkowe w ilości 6 szt. 4) Z liczby kół wymaganych w pkt 3) co najmniej: a) jedno koło na każdej burcie powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, b) jedno koło na każdej burcie powinno być wyposażone w nietonącą linkę ratunkową. 5) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej. 6) Pasy ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty. 7) Kombinezony ratunkowe dla 100% załogi w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną. 8) Dla statków ratowniczych dodatkowo kamizelki ratunkowe pneumatyczne dla wszystkich zatrudnionych na pokładzie.
	3. Statki ratownicze, hydrograficzne, lodołamacze, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki, holowniki i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto 300 i mniejszej lub o długości 45 m i poniżej	Międzynarodowa bałtycka, przybrzeżna	1) Tratwy ratunkowe w ilości nie mniejszej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla 200 % ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla 100% osób w żegludze przybrzeżnej i krajowej, gdy długość statku wynosi poniżej 21 m. 3) Koła ratunkowe – 4 szt. 4) Z liczby kół wymaganych w pkt 3) należy wyposażyć: a) jedno koło – w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno koło – w nietonącą linkę ratunkową. 5) Pasy ratunkowe – po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty. 6) Jeden komplet wyrzutni linki ratunkowej dla statków ratowniczych i holowników przeznaczony dla ratownictwa oraz statków, których długość wynosi 25 m i powyżej. 7) Kombinezony ratunkowe dla 100% załogi w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną. 8) Dla statków ratowniczych dodatkowo kamizelki ratunkowe pneumatyczne dla wszystkich zatrudnionych na pokładzie.
	4. Platformy wiertnicze	Bałtycka	1) Łodzie ratunkowe motorowe dla 100% osób znajdujących się na

			platformie, na platformach wydobywczych – dla 200% osób na platformie. 2) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 150% osób na platformie. 3) Koła ratunkowe – 8 szt. wyposażone: a) 50% w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, b) 50% w nietonącą linkę ratunkową. 4) Pasy ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na platformie i dodatkowo w miejscach pełnienia wacht. 5) Kombinezony ratunkowe dla 100% osób znajdujących się na platformie.
	5. Holowniki, statki pilotowe, statki kontrolne, statki pożarnicze, motorówki i inne specjalistyczne z napędem własnym	Osłonięta oraz wyjście na redę	1) Częściowo zakryta łódź ratunkowa lub tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla 100% osób znajdujących się na statku. 2) Koła ratunkowe – jak w § 3 ust. 1 pkt 3). 3) Wyposażenie kół: a) jedno koło na każdej burcie – w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, c) przy kołach w ilości 2 szt. – jedno wyposażone w pławkę świetlną, jedno wyposażone w nietonącą linkę ratunkową. 4) Pasy ratunkowe dla każdej osoby na statku.
	6. Statki z napędem własnym, wyszczególnione w ust. 5	Portowa	1) Koła ratunkowe dla wszystkich osób na statku (jedno koło dla dwóch osób), lecz nie mniej niż 2 szt. 2) Koła wyszczególnione w pkt 1) powinny być wyposażone w: a) jedno koło na każdej burcie – w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno koło na każdej burcie – w nietonącą linkę ratunkową, c) w przypadku wyposażenia statku w koła ratunkowe w ilości 2 szt. – jedno koło powinno być wyposażone w pławkę świetlną i jedno koło w nietonącą linkę ratunkową. 3) Pasy ratunkowe dla wszystkich osób na statku.
	7. Statki bez własnego napędu jak: magazyny pływające, szalandy, koszarki, warsztaty, pontony, pogłębiarki itp.	Zacumowane przy nabrzeżu z załogą na burcie	1) Koła ratunkowe w ilości co najmniej 2 szt. 2) Pasy ratunkowe dla wszystkich osób na statku. 3) Koła wyszczególnione w pkt 1) powinny być wyposażone w: a) jedno koło – w samozapalającą się pławkę świetlną, b) każde koło – w nietonącą linkę ratunkową,
	8. Statki bez własnego napędu, wyszczególnione w ust. 7	Holowane z załogą na pokładzie w każdym rodzaju żeglugi lub stojące samodzielnie na kotwicy	Wyposażone jak w ust. 7, dodatkowo w łódź ratunkową lub tratwę ratunkową o pojemności wystarczającej dla 100% osób znajdujących się na statku.

PRZEPISY I WYJAŚNIENIA

1. Pasy ratunkowe mogą być zastąpione ubraniami ratunkowymi, jeżeli spełniają warunki pasa ratunkowego.
2. Minimalna długość linki ratunkowej do kół ratunkowych powinna wynosić 30 m.
3. Tratwy ratunkowe muszą być zamocowane na zwalniakach hydrostatycznych.
4. Jeżeli na istniejącym statku wychodzącym na redę lub uprawiającym żeglugę na wodach osłoniętych zainstalowanie łodzi ratunkowej lub ratowniczej lub tratwy ratunkowej jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie może zwolnić statek z obowiązku posiadania tego rodzaju środka ratunkowego.
5. Jeżeli na statkach szkolnych, naukowo-badawczych zainstalowanie części wymaganych łodzi ratunkowych jest niemożliwe, należy wyposażyć statek dodatkowo w pneumatyczne tratwy ratunkowe o pojemności ustalonej przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.
6. Na statkach pasażerskich, na których odległość pokładu od wodnicy największego zanurzenia statku wynosi 1,5 m lub mniej nie wymaga się urządzeń do opuszczania tratw ratunkowych.
7. Urządzenia do opuszczania środków ratunkowych na wodę podlegają przepisom technicznym instytucji klasyfikacyjnych.
8. Statki pasażerskie, szkolne, naukowo-badawcze, przetwórcze muszą mieć niezatapialność przynajmniej jednoprzedziałową.
9. Na statkach niezatapialnych, innych niż statki pasażerskie, w żegludze przybrzeżnej i osłoniętej można nie wymagać jednego z głównych środków ratunkowych.
10. Łódź ratunkowa może być uznana za łódź ratowniczą pod warunkiem, że odpowiada również wymaganiom dla łodzi ratowniczej.
11. Statek większy od pojemności brutto 500 uprawiający żeglugę krajową, osłoniętą i portową powinien być wyposażony tak samo jak inny odpowiadający mu statek co do charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
12. Jeżeli statek uprawia żeglugę tylko w porze dziennej, to pławka świetlno-dymna może być zastąpiona pławką dymną.
13. Statki istniejące tj. takie, których stępka została położona przed dniem wejścia w życie zarządzenia powinny w terminie określonym przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie dostosować się do wymogów zarządzenia.
14. Statki pasażerskie w żegludze osłoniętej uprawiające żeglugę w

okresie od 1 maja do 30 września zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych.

15. Zmiany zawarte w załączniku nr 1 wchodzą w życie w ciągu 6 miesięcy od daty ogłoszenia zmian do zarządzenia.
16. Statki pasażerskie uprawiające żeglugę osłoniętą lub portową w okresie od 1 maja do 30 września mogą uzyskać zgodę UM w Gdyni na wyposażenie w pływaki ratunkowe, jednak nie dłużej niż do 31.12. 2002.
17. Statki rybackie o długości od 15 do 25 uprawiające żeglugę przybrzeżną mogą uzyskać zgodę UM w Gdyni na wyposażenie w pływaki ratunkowe wraz z kombinezonami ratunkowymi, jednak nie dłużej niż do 31.12.2002.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 17 sierpnia 2000 r.
w sprawie wyposażenia statków morskich
w urządzenia i środki ratunkowe, określenia
rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie
środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu
urządzeń nawigacyjnych i środków sygnałowych

PRZEDMIOTY STANOWIĄCE WYPOSAŻENIE ŚRODKÓW RATUNKOWYCH

I. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATUNKOWYCH.

1. Wyposażenie każdej łodzi stanowi:
   1) komplet pływających wioseł w liczbie wystarczającej do płynięcia po spokojnym morzu. Dla każdego wiosła należy przewidzieć kołki wiosłowe, dulki lub równorzędne urządzenia. Kołki lub dulki powinny być przymocowane do łodzi za pomocą linek lub łańcuszków,
   2) dwa bosaki łodziowe,
   3) pływający czerpak i dwa wiadra,
   4) instrukcja przetrwania,
   5) szafka kompasowa zawierająca skutecznie działający kompas ze skalą świecącą samoistnie lub podświetlaną za pomocą odpowiednich środków. Na całkowicie zakrytych łodziach ratunkowych szafka kompasowa powinna być przymocowana na stałe na stanowisku sterowania; na każdej innej łodzi ratunkowej szafka powinna być zaopatrzona w odpowiednie urządzenia do jej mocowania,
   6) dryfkotwa odpowiednich wymiarów zaopatrzona w hol odporny na obciążenia dynamiczne i w linkę pomocniczą dającą się mocno trzymać w ręce, gdy jest mokra. Wytrzymałość dryfkotwy, jej holu i linki powinna być dostosowana do wszelkich warunków spotykanych na morzu,
   7) dwa falenie o długości równej co najmniej dwukrotnej odległości od miejsca ustawienia łodzi do wodnicy w stanie najmniejszego obciążenia statku w warunkach morskich, albo 15 m, w zależności, która z tych wartości jest większa. Jeden faleń przymocowany do urządzenia odczepiającego powinien być umieszczony w przednim końcu łodzi ratunkowej, a drugi powinien być mocno przymocowany na dziobie łodzi lub w jego pobliżu, w stanie gotowym do użycia,
   8) dwa toporki, po jednym na każdym końcu łodzi ratunkowej,
   9) wodoszczelne pojemniki zawierające po 3 l wody słodkiej dla każdej z osób, do których pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona, z czego 1 l na osobę może być zastąpiony aparatem do odsalania wody morskiej o wydajności wystarczającej do wyprodukowania takiej samej ilości wody słodkiej w ciągu 2 dni,
   10) nierdzewny czerpak do wody przymocowany na lince,
   11) nierdzewne, wyskalowane naczynie do picia wody,
   12) racje żywnościowe o wartości kalorycznej wynoszące nie mniej niż 10000 kJ na każdą z osób, do której pomieszczenia łódź ratunkowa jest przeznaczona. Racje te powinny być przechowywane w hermetycznych opakowaniach umieszczonych w wodoszczelnym pojemniku,
   13) cztery rakiety spadochronowe zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone na dużej wysokości,
   14) cztery pochodnie ręczne zatwierdzonego typu mogące dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta,
   15) dwie pławki dymne zatwierdzonego typu mogące wydzielać dym o bardzo dobrze widocznej barwie przez okres co najmniej 3 minut,
   16) jedna wodoszczelna latarka elektryczna przystosowana do sygnalizacji Morse`a z zapasowym kompletem baterii i zapasową żarówką, przechowywana w wodoszczelnym pojemniku,
   17) jedno lusterko do sygnalizacji dziennej wraz z instrukcją jego stosowania,
   18) jeden egzemplarz tablicy sygnałów ratunkowych,
   19) jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji dźwiękowej,
   20) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku,
   21) sześć tabletek przeciw chorobie morskiej dla każdej osoby,
   22) nóż składany przymocowany do łodzi za pomocą linki,
   23) trzy otwieracze do puszek,
   24) dwa pływające krążki ratunkowe przymocowane do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 metrów,
   25) pompka ręczna,
   26) jeden zestaw do łowienia ryb,
   27) narzędzia do drobnych napraw silnika i osprzętu łodzi,
   28) gaśnica zatwierdzonego typu przystosowana do gaszenia płonących produktów naftowych,
   29) reflektor mogący skutecznie oświetlić w nocy odległy o 180 m obiekt o jasnej barwie i szerokości 18 m przez łączny okres 6 godzin oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godziny,
   30) reflektor radarowy, o ile nie jest przewidziany transponder radarowy,
   31) środki ochrony cieplnej w ilości wystarczającej dla 10% liczby osób dla których pomieszczenia przeznaczona jest łódź ratunkowa, albo dwa, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.
2. Wszystkie łodzie ratunkowe powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia wejście do niej osobom znajdującym się w wodzie.
3. Statek wyposażony w łodzie ratunkowe powinien posiadać co najmniej dwa radiotelefony do łączności dwukierunkowej między jednostką ratunkową i statkiem, lub między dwoma jednostkami ratunkowymi.
4. Środki umożliwiające identyfikację statku, do którego należy łódź ratunkowa, oraz numer łodzi ratunkowej powinny być oznaczone w taki sposób, aby były widoczne z góry.
5. Częściowo i całkowicie zakryte łodzie ratunkowe muszą spełniać wymagania dodatkowe, zgodnie z umową międzynarodową.
6. Statki kategorii A.1 i B oraz statki kategorii C i D uprawiające żeglugę przybrzeżną, jeśli nie posiadają motorowych łodzi ratunkowych, muszą dodatkowo wyposażyć łodzie w maszt lub maszty zaopatrzone w sztagi z ocynkowanej liny stalowej oraz w żagle koloru pomarańczowego. Niezależnie od rodzaju napędu łodzi ratunkowej, statki te zwolnione są z wyposażenia wymienionego w pkt 1, ppkt 5), 12), 26) oraz 29).
7. Każda łódź ratunkowa winna być wyposażona w przymocowany na stałe ster oraz w przymocowany w bezpieczny sposób, w pobliżu trzonu sterowego, rumpel umożliwiający sterowanie łodzią.
8. Dookoła zewnętrznej części kadłuba powinna być przymocowana pływająca linka ratunkowa tworząca uchwyty.

II. WYPOSAŻENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE BAŁTYCKIEJ, PRZYBRZEŻNEJ, OSŁONIĘTEJ I PORTOWEJ:

1. Jeden pływający krążek ratunkowy przymocowany do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 m.
2. Jeden nóż. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób – dwa takie noże.
3. Jeden czerpak pływający. Dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób – dwa takie czerpaki.
4. Dwie gąbki.
5. Dwie dryfkotwy. Jedna przymocowana na stałe do tratwy i jedna zapasowa.
6. Dwa wiosła łopatkowe.
7. Jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji akustycznej.
8. Sześć pochodni ręcznych zatwierdzonego typu mogących dawać jaskrawe światło czerwone przez okres nie krótszy niż jedna minuta.

9. Jedna wodoszczelna latarka elektryczna do sygnalizacji błyskowej z zapasową żarówką i kompletem baterii.
10. Jeden egzemplarz ilustrowanej tablicy sygnałów ratunkowych.
11. Jedna instrukcja przetrwania na tratwie.
12. Apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku.
13. Jeden zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wyporościowych.
14. Jedna pompka dopełniająca lub mieszek.
15. Reflektor radarowy dla statku nie posiadającego transpondera radarowego.

III. OŚWIETLENIE PNEUMATYCZNYCH TRATW RATUNKOWYCH.

1. Na wierzchołku namiotu tratwy ratunkowej powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa, której światło powinno być widoczne podczas ciemnej nocy i przy przejrzystym powietrzu z odległości co najmniej 2 Mm przez okres nie krótszy niż 12 godzin. Lampa powinna być zasilana ogniwem uaktywnianym wodą morską lub suchym ogniwem chemicznym i powinna zapalać się samoczynnie podczas nadmuchiwania się tratwy.
2. Wewnątrz tratwy powinna być zainstalowana włączana ręcznie lampa zdolna do ciągłego świecenia przez okres nie krótszy niż 12 godz.

IV. WYPOSAŻENIE ŁODZI RATOWNICZEJ.

1. Wyposażenie każdej łodzi ratowniczej stanowi:
   1) co najmniej 2 wiosła napędowe i jedno sterowe; do każdego wiosła winna być przewidziana dulka lub równoważne urządzenie,
   2) pływający czerpak,
   3) dwie rzutki pływające o długości 30 m z krążkiem ratunkowym,
   4) szafka kompasowa z kompasem o średnicy zapewniającej łatwe odczytywanie wskazań ze skalą świecącą samoistnie lub podświetlaną,
   5) kotwica pływająca z linką kotwiczną o dostatecznej długości (co najmniej 10 m) i wytrzymałości,
   6) faleń zamocowany w przednim końcu łodzi w taki sposób, aby mógł być szybko zwalniany nawet wtedy, gdy jest on naprężony,
   7) pływająca lina o długości co najmniej 50 m i odpowiedniej wytrzymałości do holowania 25 – osobowej tratwy z pełnym obciążeniem,
   8) latarka elektryczna z kompletem zapasowych baterii i żarówek w wodoszczelnym opakowaniu, przystosowana do sygnalizacji alfabetem Morse'a,
   9) gwizdek sygnalizacyjny lub inny równoważny środek sygnalizacji akustycznej,
   10) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym opakowaniu,
   11) reflektor łodziowy z zatwierdzonym źródłem światła, zapewniający skuteczne oświetlenie jasno zabarwionego przedmiotu o szerokości 18 m z odległości 180 m w ciągu łącznego okresu czasu 6 godz. oraz mogący świecić w sposób ciągły przez nie mniej niż 3 godz.,
   12) środki ochrony cieplnej w liczbie nie mniejszej niż 2,
   13) skuteczny reflektor radarowy.
2. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej sztywnej łodzi ratowniczej powinny wchodzić dodatkowo:
   1) bosak łodziowy,
   2) wiadro,
   3) nóż lub toporek.
3. Oprócz wyposażenia wymaganego w pkt 1 w skład normalnego wyposażenia każdej pneumatycznej łodzi ratowniczej powinny dodatkowo wchodzić:
   1) nóż pływający bezpiecznego typu,
   2) dwie gąbki,
   3) skutecznie działający ręczny mieszek lub pompka,
   4) bosak łodziowy bezpiecznego typu,
   5) zestaw naprawczy do naprawy przebić w komorach wyporościowych umieszczony w odpowiednim pojemniku.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 17 sierpnia 2000 r.
w sprawie wyposażenia statków morskich
w urządzenia i środki ratunkowe, określenia
rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych
oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych i środków sygnałowych

Tablica

MINIMALNEGO ZESTAWU URZĄDZEŃ NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH I ŚRODKÓW SYGNAŁOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE PORTOWEJ, OSŁONIĘTEJ, PRZYBRZEŻNEJ I BAŁTYCKIEJ

Lp.	Urządzenia i środki	Rodzaj żeglugi				Jednostka	Uwagi
		portowa	osłonięta	przybrzeżna	bałtycka		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Kompas magnetyczny główny	-	-	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto 150 i powyżej
2	Kompas magnetyczny sterowy[1]	1	1	1	1	szt.	nie dotyczy statków bez własnego napędu
3	Kompas żyroskopowy	-	-	-	1	szt.	dot. statków towarowych o pojemności brutto 500 i powyżej oraz pasażerskich o pojemności brutto 300 i powyżej
4	Miernik przebytej drogi – Log	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 300 i powyżej
5	Echosonda	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej
6	Sonda ręczna	-	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich

7	Sekstant	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 300 i powyżej
8	Chronometr	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 300 i powyżej
9	Sekundomierz	-	1	1	1	szt	nie dot. łodzi rybackich
10	Lornetka pryzmatyczna	-	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze osłoniętej
11	Barometr aneroid	-	-	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich
12	Przechyłomierz	1	1	1	2	szt.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej
13	Radar	1	1	1	1	szt.	dot. statków dokonujących przewozu pasażerów/osób i statków szkolnych oraz pozostałych statków w żegludze bałtyckiej i przybrzeżnej[4]; nie dotyczy statków bez własnego napędu
14	Radiopława awaryjna	-	-	-	1	szt.	Obowiązuje wszystkie statki rybackie od 01.01.2001 r. o ile nie spełniają wymogu poz. 33; nie dotyczy statków bez własnego napędu.
15	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej			2	2	szt.	dot. wszystkich statków dokonujących przewozu pasażerów/osób i statków szkolnych oraz pozostałych statków o pojemności brutto 150 i powyżej
16	Radiotelefon VHF z niezależnym źródłem zasilania	1	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze portowej, osłoniętej i przybrzeżnej do 6 Mm oraz statków bez własnego napędu. Jeden z radiotelefonów VHF w żegludze bałtyckiej może być zastąpiony radiopławą 406MHz lub 1,6 GHz
17	Stacja radiotelefoniczna zasilana z niezależnego źródła	-	-	-	1	kompl.	w skład wchodzi: nadajnik pośredniofalowy z kluczem tonowym oraz odpowiedni odbiornik umożliwiający stały nasłuch na 2182 kHz do 01.02.2002r., a po tej dacie według wymogów określonych w poz.34
18	Urządzenie radiowe do naprowadzania na cel	-	-	-	1	szt.	dotyczy statków ratowniczych
19	Latarnie sygnałowo-pozycyjne	1	1	1	1	kompl.	statek o pojemności brutto 150 i powyżej w żegludze bałtyckiej powinien posiadać komplet zapasowy
20	Lampa do sygnalizacji dziennej z zapasem żarówek	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej
21	Dzwon, gong	1	1	1	1	szt.	zgodnie z wymogami umowy międzynarodowej; nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze osłoniętej

24	Znaki dzienne	1	1	1	1	kompl.	zgodnie z wymogami umowy międzynarodowej
25	Flagi kodu	1	1	1	1	kompl.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej
26	Pławki dymne pomarańczowe[2]	1	1	2	2	szt.	dla statków bez łodzi ratunkowych
27	Rakiety spadochronowe czerwone	-	6	6	6	szt.	1. Statki bez własnego napędu w żegludze osłoniętej i przybrzeżnej do 6 Mm od brzegu są zwolnione z obowiązku posiadania środków pirotechnicznych 2. Środki sygnałowe wymienione w poz. 28 do 31 dotyczą tylko statków ratowniczych. 3. Łodzie rybackie w żegludze osłoniętej i przybrzeznej ograniczonej do 6 Mm powinny być wyposażone zamiennie w 6 szt. pochodni ręcznych czerwonych lub 3 czerwone rakiety spadochronowe 4. Wyposażenie wymienione w poz. 32 do 35 obowiązuje od dnia 1 lutego 1999 r. Nie dotyczy statków bez własnego napędu, istniejących statków rybackich poławiajacych na Morzu Bałtyckim, oraz nowobudowanych statków rybackich o długości poniżej 24 m, których stępkę położono po 01.01.1999 r. Statki już posiadające w/w wyposażenie nie muszą spełniać wy mogu poz.14, 16 i 17.
28	Rakiety dźwiękowe lub petardy	-	4	4	4	szt.	
29	Pochodnie ręczne białe[3]	-	2	2	4	szt.	
30	Pochodnie ręczne czerwone	-	4	4	4	szt.	
31	Rakiety jednogwiezdne zielone, czerwone, białe	-	po 6	po 6	po 6	szt.	
32	Radiotelefon VHF oraz DSC kanał 70[5]	-	1	1	1	szt.	
33	Radiopława awaryjna GMDSS[6]: VHF albo 406 MHz albo1,6GHz, 406 MHz albo 1,6GHz	- -	- -	1 -	- 1	szt.	
34	Radiotelefon MF oraz DSC (2187,5 kHz)	-	-	-	1	szt.	
35	Transponder radarowy[6]	-	-	1	1	szt.	
36	NAVTEX	-	-	-	1	szt	nie dotyczy statków rybackich poniżej 24 m długości

Legenda:

1) nie jest wymagany, gdy informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika,
2) obowiązuje statkui w żegludze portowej, jeśli rejon ich pływania obejmuje również redę,
3) nie jest wymagane, jeśli statek ratowniczy jest wyposażony w lampę do sygnalizacji dziennej,
4) w żegludze przybrzeżnej obowiązuje od 01.01.2002 r.,
5) obowiązuje statki w żegludze osłoniętej i krajowej od dnia 01.02.2005 r.
6) nie dotyczy statków wychodzących na redę do 6 mil od główek portu.

707

UCHWAŁA Nr 108/XXI/2000
Rady Gminy Parchowo
z dnia 5 września 2000 r.

w sprawie uchwalenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Parchowo dotyczącego terenów położonych w obrębie wsi Żukówko.

Na podstawie art. 8 ust. 1, 2, 3 i art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136) oraz art. 18 ust 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r., Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775) Rada Gminy Parchowo ustala, co następuje:

§ 1

1. Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Parchowo zatwierdzonego uchwałą Nr 59/91 Rady Gminy Parchowo z dnia 23 sierpnia 1991 roku (Dz.Urzęd. Woj. Słupskiego Nr 20, poz. 81) w obrębie wsi Żukówko, na obszarze działki nr 118/38 i części działki 118/39, łącznie oznaczonych w planie symbolem RP wprowadza się zmianę sposobu użytkowania tych terenów z dotychczasowego użytkowania rolniczego na tereny zabudowy letniskowej wraz z obsługującą je drogą dojazdową.
   Na obszarze działek nr: 118/13, 118/14, 118/15, 118/16, 118/17, 118/18, 118/19, 118/20, 118/21, 118/22, 118/23, 118/24, 118/25, 118/26, 118/27, 118/28, 118/29, 118/30, 118/31, 118/32, 118/33, 118/34, 118/35, 118/36, 118/37, łącznie oznaczonych w planie symbolem G 15 UTL, wprowadza się zmiany dotyczące zasad zagospodarowania terenu.
2. Zakres ustaleń planu:
2.1. Dla działki nr 118/38 i części działki nr 118/39:
   2.1.1. linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi,
   2.1.2. lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu w tym również linie

zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalne lub minimalne warunki intensywności zabudowy,

2.1.3. zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane.

2.1.4. zasady wynikające z przepisów szczególnych.

2.2. Dla działki nr 118/38 i części działki nr 118/39 oraz dla działek nr: 118/13, 118/14, 118/15, 118/16, 118/17, 118/18, 118/19, 118/20, 118/21, 118/22, 118/23, 118/24, 118/25, 118/26, 118/27, 118/28, 118/29, 118/30, 118/31, 118/32, 118/33, 118/34, 118/35, 118/36, 118/37:

2.2.1. zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linie rozgraniczające terenu tej infrastruktury,

2.2.2. tereny na których przewiduje się stosowanie systemów indywidualnych lub grupowych oczyszczania ścieków bądź zbiorników bezodpływowych,

2.2.3. tymczasowe sposoby zagospodarowania, urządzenia oraz użytkowania terenu.

3. Ustalenia szczegółowe dla działki nr 118/38 i części działki nr 118/39:

3.1. Linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi:
Dojazd do terenów zabudowy letniskowej z drogi gminnej nr 3925008 wewnętrzną drogą dojazdową o szerokości w liniach rozgraniczających 8,0 i 6,0 m oznaczonej na planie symbolem KD 1.
Parkowanie w obrębie własnych działek.

3.2. Lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu w tym również linie zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalne lub minimalne warunki intensywności zabudowy:
Budynki parterowe z możliwością użytkowego wykorzystania poddasza. Wysokość od najniższego poziomu posadowienia do kalenicy maks. 11 m.
Dach dwu lub wielospadowy o nachyleniu połaci 35° ÷ 55°, kalenica prostopadła do drogi. Forma zewnętrzna bryły budynku dostosowana do otoczenia z nawiązaniem do tradycyjnych form budownictwa regionalnego.

3.3. Zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane:
Podział na indywidualne działki letniskowe o powierzchni około 1000 m^2 usytuowane szeregowo wzdłuż drogi dojazdowej oznaczone na planie symbolem TL 1.
Maksymalna ilość działek – 31.
Nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 8 m od linii regulacyjnej drogi. Obszar wolny od zabudowy 15 m od granicy lasu oraz 10 m pod linią elektroenergetyczną.
Maksymalna powierzchnia terenów zabudowanych i utwardzonych w obrębie działki 25%. Powierzchnie utwardzone wykonać z elementów drobnowymiarowych lub ażurowych. Minimum 30% powierzchni obsadzić krzewami m. in. na granicy z sąsiadującymi działkami jako ekrany akustyczne.
W celu zabezpieczenia przed wpływem erozji oraz spływem wód powierzchniowych działek położonych skrajnie na południowym wschodzie i oznaczonych w planie symbolem D1 należy teren zadrzewić oraz obsadzić krzewami na powierzchni 50%, na skarpach należy wykonać murki oporowe wkomponowane w teren.

3.4. Zasady wynikające z przepisów szczególnych:
Ustala się dopuszczalny poziom hałasu jak dla obszarów rekreacji biernej; obowiązują zasady zawarte w Rozporządzeniu MOŚZNiL z dnia 13 maja 1998 r.
Ustala się zasady zagospodarowania jak dla strefy ochronnej Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi" zawarte w Dz. Urzęd. Woj. Słupskiego Nr 31/94, poz. 185.

4. Ustalenia szczegółowe dla działki nr 118/38 i części działki nr 118/39 oraz dla działek nr: 118/13, 118/14, 118/15, 118/16, 118/17, 118/18, 118/19, 118/20, 118/21, 118/22, 118/23, 118/24, 118/25, 118/26, 118/27, 118/28, 118/29, 118/30, 118/31, 118/32, 118/33, 118/34, 118/35, 118/36, 118/37:

4.1. Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:
— zaopatrzenie w wodę z istniejącego wodociągu wiejskiego na warunkach określonych przez służby komunalne Gminy,
— ścieki sanitarne odprowadzić do wspólnej oczyszczalni przewidzianej dla osady letniskowej w Żukówku. Tymczasowo dopuszcza się odprowadzenie do zbiorników bezodpływowych z wywozem przez służby specjalistyczne do istniejącej oczyszczalni ścieków w Parchowie na warunkach określonych przez służby komunalne Gminy,
— gromadzenie odpadów stałych w szczelnych pojemnikach umieszczonych w zadaszonym śmietniku, wywóz odpadów na gminne wysypisko śmieci w Żukówku na warunkach określonych przez służby komunalne Gminy,
— odprowadzenie wód opadowych powierzchniowo do gruntu w granicach własnej działki,
— zaopatrzenie w energię elektryczną wykonać w pasach drogowych zgodnie z warunkami zapewnienia dostawy mocy oraz następującymi rozwiązaniami:
a) budowa napowietrznej linii SN 15,0 kV od istniejącej linii napowietrznej nr 414,
b) budowa stacji transformatorowej słupowej 100/250 oznaczonej na rysunku symbole m EE,
c) budowa linii kablowych od projektowanej stacji transformatorowej do miejsc poboru mocy niskiego napięcia 0,4 KV zgodnie z potrzebami inwestorów,
d) w granicach działek ustala się sytuacje zintegrowanych złączy określonych na rysunku:
— dopuszcza się ogrzewanie indywidualne z użyciem powszechniedostępnych nośników energii z wyłączeniem węgla kamiennego i koksu.

4.2. Tereny na których przewiduje się stosowanie tymczasowych zbiorników bezodpływowych określa się, na obszarze działek nr: 118/38 i części działki nr 118/39 oznaczonych w planie symbolami TL 1,KD1 oraz działek nr: 118/13, 118/14, 118/15, 118/16, 118/17, 118/18, 118/19, 118/20, 118/21, 118/22, 118/23, 118/24, 118/25, 118/26, 118/27, 118/28, 118/29, 118/30, 118/31, 118/32, 118/33, 118/34, 118/35, 118/36, 118/37, oznaczonych w planie symbolem G 15 UTL

4.3. Zasady tymczasowego zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu:
— do czasu wybudowania oczyszczalni ścieków przewidzianej w planie dla osady letniskowej w Żukówku dopuszcza się stosowanie zbiorników bezodpływowych dla projektowanej zabudowy letniskowej.

§ 2

Integralną częścią są załączone do niniejszej uchwały rysunki miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000:
nr 1 – dla działek nr: 118/38 i części działki nr 118/39 oznaczonych w planie symbolami TL 1 oraz KD 1.
nr 2 – dla działek nr: 118/13, 118/14, 118/15, 118/16, 118/17, 118/18, 118/19, 118/20, 118/21, 118/22, 118/23, 118/24, 118/25, 118/26, 118/27, 118/28, 118/29, 118/30, 118/31, 118/32, 118/33, 118/34, 118/35, 118/36, 118/37, łącznie oznaczonych w planie symbolem G 15 UTL (tereny zabudowy letniskowej oznaczone symbolem TL 2, tereny dróg KD 2)

§ 3

Uchwalono następujące stawki procentowe służące do naliczania opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości:
a) dla terenów publicznych – 0%,
b) dla działek budownictwa letniskowego – 0%; tereny dróg zostaną przekazane nieodpłatnie na mienie gminne (KD 1, KD 2).

§ 4

W zakresie uregulowanym uchwałą w granicach niniejszego planu, traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Parchowo, zatwierdzony uchwałą Rady Gminy Parchowo Nr 59/91 z dnia 23 sierpnia 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 20, poz. 81).

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Parchowo.

§ 6

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Gminy
T. Majkowski

Wydawca: Wojewoda Pomorski — Pomorski Urząd Wojewódzki 80-810, Gdańsk, ul. Okopowa 21/27.
Redakcja: Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku (adres jak wyżej), Wydział Organizacji i Nadzoru, Oddział Prawny; redaktor naczelny – Regina Słomińska, pierwsze piętro, pokój nr 124, tel. 307-73-84. Oryginały aktów prawnych przeznaczonych do druku należy przedkładać w Wydziale Organizacji i Nadzoru, pokój nr 123 wraz z dyskietką zawierającą treść aktu w programie „Word".
Administracja: Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku (adres jak wyżej), Wydział Administracyjno-Gospodarczy, parter, pokój nr 3, tel. 307-73-45.

W związku ze zwiększaniem się cen papieru i kosztów druku Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego oraz opłat pocztowych za przesyłanie prenumeratorom tego Dziennika, zwiększają się również i opłaty za jego prenumeratę. Z tych względów na poczet opłat za prenumeratę wymienionego Dziennika jego Administracja pobiera — od zainteresowanych prenumeratą — zaliczki wynoszące aktualnie:
30,0 zł — zaliczka na poczet opłaty za roczną prenumeratę Dziennika (po jednym egzemplarzu poszczególnych numerów ze skorowidzem za dany rok),
15,0 zł — zaliczka na poczet opłaty za półroczną prenumeratę Dziennika (po jednym egzemplarzu poszczególnych numerów z danego półrocza bez skorowidza).

Po upływie okresu prenumeraty, prenumeratorzy Dziennika będą poinformowani pisemnie o wysokości opłaty za prenumeratę, należnej od poszczególnego prenumeratora, pomniejszonej o wpłaconą przez niego zaliczkę.

Zaliczki na prenumeratę uiszcza się na rachunek bankowy nr 10101140-16913-223-0 w Narodowym Banku Polskim, Oddziale Okręgowym w Gdańsku — należący do Wydziału Administracyjno-Gospodarczego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczaniu zaliczki należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi zaliczkę na prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się zaliczkę, liczbę prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia zaliczki Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę i zobowiązania do uiszczenia za nią reszty opłaty.

Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Z polecenia Wojewody Pomorskiego skład drukarski i jego łamanie wykonała Spółka Cywilna BOLD w Gdańsku, tel. 305-85-67.

Cena niniejszego numeru wynosi 8,39 zł za egz.